

rejse for at være til Stede ved Universitets-høftideligheder i andre Lande. For at komme til denne runde Sum gør man selvfølgelig en Beregning paa Grundlag af, hvad der rimeligvis kan gaa med ogsaa som Befordringsudgifter og Diæter, men det er noget ganske andet, end at der opstilles som Resultat en Sum, der er beregnet paa den Maade som det, der maa anvendes. Og for saadanne runde Summer har det aldrig været og er det vistnok ikke nogetsteds Brug, at den paagældende, naar de en Gang ere stillede til hans Raadighed, bagefter skulde indgive et specificeret og med Bilag vedføjet Overflag over, hvilke Udgifter han har haft. Det er simpelthen umuligt; hvorledes skulde han f. Eks. for en Færnebillet skaffe et Bilag, som kunde være fyldestgørende? Nej, man maa i et saadant Tilfælde, naar der bliver Spørgsmaal om Misbrug, se efter, og man maa naturligvis ogsaa kræve en Redegørelse — og det er krævet — en ikke af Bilag ledsaget Specification af, hvortil Udgifterne ere gaaede. I nærværende Tilfælde er der i Virkeligheden — naar jeg bortser fra et Beløb, som man maa trække fra, og der kan intet Menneske tvivle om, at man maa stole paa Mandens Ord, at der er indtruffet det Ulykkestilfælde, hvad man vil kalde det, at en vis Sum er bleven fratjaalen ham — kun 2,000 Kr. paa 3 Rejser, som ikke efter den forudgaaende antagne Beregning er gaaet med til almindeligt Befordring og Diæter. Men der er fuldstændig Redegørelse for, hvorledes det er medgaaet til Udgifter, der aldeles ikke have kunnet undgaaes paa en Rejse af den Art og med det Formaal, som har været at undersøge i det enkelte og prøve en Mængde Institutioner. Det gik op til 170 eller flere Hospitalet, Anstalter ellers bestaaende, som ofte laa i længere Afstand fra Byer, og hvortil der maatte Ekstravognleje — man maatte tage Vogn og beholde dem, fordi der ikke var Befordring at faa tilbage — hvortil der maatte Repræsentationsudgifter for overhovedet at faa Abgang der, ibet man maatte stille sig i et venstabeligt Forhold til de paagældende, og endvidere maatte der for de underordnede Funktionærers Vedkommende gives Drikkepenge — man kan ogsaa kalde det, det ser bedre ud, og det er det i Virkeligheden, et Honorar for udførte Tjenester — ellers faar man intet at vide. Der maatte købes en Mængde Tegninger og Planer, som slet ikke ere tilgængelige i Boghandelen, men som kunne udleveres for Betaling i den paagældende Institutions Kontor eller Bureau. Vedkommende maatte betale Abgangstort til

flere Kongresser, og de pleje ikke at være saa billige. Kort sagt, der er Redegørelse paa alle Punkter, og til Kontraprove er det vist, at der ikke er medgaaet i samlet Beløb mere — endogaa noget mindre — end 2 af Hospitalets Læger have brugt paa lignende Maade i en lignende Rejse's Foretagelse. — Der er endelig det 3dje Punkt, Huslejen, den Maade, hvorpaa den paagældende Direktør er bleven vederlagt for Bestyrelsen af de af Hospitalet overtagne Ejendomme paa Hjørnet af Bredgade og Tolbodvej. Jeg vil nu først bemærke, at her er jo den ærede Ordførers Bemærkning for en Del rettet ikke saa meget mod Direktøren, som imod min Forgænger i Ministeriet, og det anser jeg nu for et Angreb, som ikke har nogen tilstrækkelig Grund; thi det er en aldeles irrelevant Ting. Om den Afgørelse, hvorpaa den paagældendes oppebaarne Vederlag er støttet, er givet mundtlig eller skriftlig, om den, for saa vidt den er skriftlig, er skrevet med den almindelige Afstriverhaand eller en anden Haand, om den er paraferet af en af Ministeriets Kontorembedsmænd eller ikke, er alt sammen irrelevant, da Ministeren — nemlig min Forgænger — fuldstændig vedtender sig denne Afgørelse og bærer Ansvar for den, og den foreligger selvfølgelig ogsaa for Revisionen som hjemlet i en af Ministeren givne Resolution for det Vederlag, den paagældende har oppebaaret. At denne Afgørelse har været reelt besøjet, vil der ikke paa nogen Maade kunne være Tvivl om, naar man ser hen til, at der her var Spørgsmaal om et helt nyt Hverv. Disse Ejendomme vare solgte fra Hospitalet af Forgængerens til den nuværende Direktør; denne havde intet dermed at gøre, da han blev ansat som Direktør og blev lønnet som Direktør, først med 3000 Kr., Aaret efter — med fuld Begrundelse, men hvad der ellers ikke vedkommer Sagens her — med et Beløb af 1400 Kr., der betegnes som Huslejegodtgørelse. Naar han nu fik et helt nyt Hverv, laa dette helt uden for Forudsætningerne, og det var et meget bekværligt Hverv. Det var Ulykken — om man vil kalde det en Ulykke — at Hospitalets Sum kom til at staa paa 2den Prioritet efter en meget høj Burdering, som det nu viste sig ikke kunde bringes ud, og som var tilvejebragt for at skaffe en meget stor første Prioritet. Nu viste det sig altsaa, at det hele stod i Fare, Hospitalets Prioritet stod i Fare, det kunde ikke faa sine Uddrag og Renter. Det nødvendiggjorde en Indstriden fra Hospitalets Side, der har været kronet med saa meget Held, at Hospitalet, efter at have overtaget Ejendomme